

עפ"ג 54869/05/22 - נירה מזרחי ע"י נגד מדינת ישראל ע"י, מירב מאירה, חנה אברהם

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 54869-05-22 מזרחי נ' מדינת ישראל ואח'
עפ"ג 21710-06-22 שם תיק ללא שמות חסויים

בפני כבוד השופטים אלי אברבנאל, חיה זנדבר ומיכל שרביט
המערכת

נגד

המשיבות

1. מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד יובל קידר, פרקליטות מחוז ירושלים
2. מירב מאירה
3. חנה אברהם

פסק דין

ערעורים על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט מוחמד חאג' יחיא) מיום 27.4.2022 בתפ"ק 27173-11-18.

1. המערכת בעפ"ג 54869-05-22 (להלן - המערכת) הורשעה על פי הודאתה במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות של איומים, תקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד בשל כך שביום 23.2.2017 בין השעות 10:00-9:25 במרפאת קופת חולים איימה על רופאה כאשר סיננה לעבר עובדת המקום "אני עולה למעלה, אני אהרוג אותה", כשהיא מתכוונת לרופאה מתוך כוונה להפחידה. באותו מעמד תקפה המערכת עובדת של הקופה בכך שזרקה עליה עציץ, ירקה עליה יריקה שפגעה בפניה וקיללה אותה, וכן הזיקה לרכוש במקום, רכוש שכלל מחשבים וטלפון נייד של אחת העובדות, כשהשליכה את הציוד לכל עבר.
2. בית משפט קמא קבע שמתחם העונש ההולם בענייננו נע בין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. אשר למיקומה של המערכת במתחם: בית משפט קמא עמד על נסיבות חייה המורכבות של המערכת ועל מצבה הבריאותי נוכח אירוע טראומטי שעברה; על הודאתה שייתרה את הצורך בעדותן של המתלוננות; ועל חלוף הזמן מאז האירוע. מנגד, ניצב עברה הפלילי המכביד והרלוונטי של המערכת הכולל 12 הרשעות, לרבות הרשעה בעבירות של תקיפה סתם והתנהגות פרועה במקום ציבורי, ובנוסף מתנהלים נגד המערכת במקביל מספר הליכים פליליים נוספים. בהתאם לכך, מיקם בית משפט קמא את המערכת מעט מעל הגבול העליון של השליש התחתון במתחם.
3. בית משפט קמא גזר אפוא על המערכת עונש של 100 ימי מאסר בפועל, שיחפפו באופן מלא את 60 ימי

4. המאסר בפועל שנגזרו על המערערת בתיק אחר (תיק 28454-12-17). עוד גזר בית משפט קמא על המערערת מאסר מותנה ופיצוי למתלוננות בסך 3,000 ₪ (לעדת תביעה 1) ובסך 1,000 ₪ (לעדת תביעה 2).
על גזר דין זה הגישה המערערת את הערעור בעפ"ג 54869-05-22, והמדינה הגישה את הערעור הנגדי בעפ"ג 21710-06-22.
5. ערעורה של המערערת התמקד ברכיב המאסר בפועל וברכיב הפיצוי. ב"כ המערערת הדגיש את נסיבותיה האישיות הייחודיות והמורכבות של המערערת, את הודאתה במספר כתבי אישום כביטוי לרצונה לפתוח דף חדש תוך לקיחת אחריות למעשיה. לדבריו, בעת הדיון בבית משפט קמא עמדת הממונה על עבודות שירות הייתה שהמערערת אינה מתאימה לביצוע עבודות שירות, אך בינתיים עדכן הממונה עמדתו ובאחד התיקים האחרים המתנהלים נגד המערערת הביע עמדתו לפיה המערערת יכולה לבצע עבודות שירות. ב"כ המערער הוסיף וטען כי בעקבות מעורבות בית המשפט הקהילתי חדלה המערערת להיות מעורבת בפלילים ואף מצאה מקום עבודה. לטענתו, שליחת המערערת למאסר בפועל תסיג לאחר את ההישגים שהשיגה המערערת, והנכון הוא שעונשה ירוצה בדרך של עבודות שירות. לעניין רכיב הפיצוי, טען ב"כ המערערת כי נוכח נסיבותיה ומצבה הכלכלי אין מקום להטלת פיצוי על המערערת.
6. מנגד, ב"כ המדינה ביקש להחמיר בעונשה של המערערת. לטענתו, עונש של 100 ימי מאסר בפועל, שחופפים במלואם עונש של 60 ימי מאסר שנגזר על המערערת בתיק אחר, אין בו כדי להלום את מעשיה של המערערת. ב"כ המדינה הדגיש את החומרה הרבה במעשיה של המערערת שפגעה ואיימה לפגוע ברופאה ובעובדי מרפאה במסגרת מילוי תפקידם. לדבריו, ראוי היה ליתן משקל נכבד יותר לעברה הפלילי של המערערת שכולל הרשעות בעבירות אלימות ואיומים לרבות כלפי צוות רפואי, ולא היה מקום לייחס משקל כה מכריע לנסיבותיה האישיות של המערערת, וכן לא היה מקום להורות על חפיפה מלאה של העונשים.
7. המתלוננות מסרו כי תחילה סברו לוותר על הפיצוי נוכח נסיבותיה האישיות של המערערת ונוכח מצבה הכלכלי, אך במהלך הדיון - כשהחלה המערערת להעלות טענות המכפישות את המתלוננות ואת מערכת הבריאות - הודיעו המתלוננות שהן עומדות על הפיצוי מכיוון שהן רואות בו חשיבות הרתעתית (עמ' 5 לפרוטוקול).
8. ביני לביני, החלה המערערת לרצות את עונש המאסר בן 60 הימים שהוטל עליה בתיק האחר, ועל כן שמענו השלמת טיעון קצרה נוספת שבה הבהירו הצדדים את טענותיהם.
9. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים החלטנו לדחות את הערעורים. אכן, העונש שגזר בית משפט קמא על המערערת מקל. זאת, בהינתן חומרתן הרבה של העבירות המיוחסות לה, וההכרח להגן על שלומם של צוותים רפואיים שעושים לילות כימים על מנת להציל חיי אדם, לרפא ולהקל על מכאובם של החולים: "על משמרתכם הופקדתם יומם ולילה לעמוד לימין החולה במצוקתו בכל עת ובכל שעה" (פרופ' ל. היילפרין, שבועת הרופא העברי). לא ניתן להסכין בשום אופן עם איומים על אנשי צוות רפואי ויש להטיל עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שמהין לעשות כן. מטעם זה, ברי שדין ערעורה של המערערת להידחות.
10. אשר לערעור המדינה: כאמור, העונש שנגזר על המערערת אכן מקל, בפרט נוכח החפיפה המלאה לעונש שנגזר על המערערת בהליך אחר ונוכח עברה הפלילי של המערערת בעבירות רלוונטיות. ביסודו של העונש שגזר בית משפט קמא ניצבות נסיבותיה האישיות הקשות של המערערת ומצבה הבריאותי המורכב, כפי שיכולנו

להתרשם בדיון שהתקיים בפנינו. המערערת נכחה בשני דיונים שהתקיימו בפנינו, האחד לפני שהחלה לרצות את עונש המאסר בתיק האחר, והשני לאחר שהחלה לרצות את עונשה. ניתן היה להתרשם על נקלה מכך שהמאסר משפיע על המערערת עד מאד, ודומה בעינינו שהמאסר הוא בעל אפקט מרתיע על המערערת. וראו גם דבריה של המערערת בפנינו לפיהם "לשאלת בית המשפט אני נמצאת במאסר, ומצבי לא קל" (עמ' 7 לפרוטוקול). בנסיבות אלו, ולו לפנים משורת הדין, החלטנו לדחות את ערעור המדינה.

אשר על כן, הערעורים נדחים.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"ב אדר תשפ"ג, 05 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.

מיכל שרביט,
שופטת

חיה זנדברג,
שופטת

אלי אברבנאל,
שופט